

משנה - מגילה

פרק א - משנה ד

קראו את המגלה באדר הראשון ונתעברה השנה, קורין אותה באדר השני, אין בין אדר הראשון לאדר השני אלא קריאת המגלה {כ} ומתנות לאביונים {כא}:

פרק א - משנה ה

אין בין יום טוב לשבת אלא אכל נפש בלבד. אין בין שבת ליום הכפורים אלא שזה זדונו בידי אדם וזה זדונו בכרת {כב}:

פרק א - משנה ו

אין בין המדר הנאה מחברו למדר ממנו מאכל אלא דריסת הרגל וכלים שאין עושין בהן אכל נפש. אין בין נדרים לנדבות אלא {כה} שהנדרים חייב {כו} באחריותו, ונדבות אינו חייב באחריותו:

פרק א - משנה ז

אין בין זב הרואה שתי ראיות לרואה שלש אלא קרבן. אין בין מצרע מסגר למצרע מחלט אלא פריעה ופרימה {כח}. אין בין טהור מתוך הסגר לטהור מתוך החלט אלא תגלחת וצפרים: